

عنوان مقاله:

اثر روایت نویسی بر شدت استرس همراهان بیماران بستری در بخش های مراقبت های ویژه: یک مطالعه کارآزمایی بالینی

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی گرگان، دوره 22، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

حسین باقرزاده شش پل - *M.Sc Student of Critical Care Nursing, School of Nursing and Midwifery, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran*

اکرم ثناگو - *Associate Professor, Ph.D in Nursing, School of Nursing and Midwifery, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran*

لیلا جویباری - *Professor, Ph.D in Nursing, Nursing Research Center, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran*

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: نوشتن در مورد هیجان ها و نگرانی ها، سبب بهبود در عملکرد سیستم خودمختار، سیستم ایمنی و سلامت جسمی و روانی می گردد. این مطالعه به منظور تعیین اثر روایت نویسی بر شدت استرس همراهان بیماران بستری در بخش های مراقبت های ویژه انجام شد. روش بررسی: این کارآزمایی بالینی یک سوکور روی ۱۰۶ همراه بیمار بزرگسال بستری در بخش های مراقبت های ویژه مراکز آموزشی درمانی دانشگاه علوم پزشکی بابل انجام شد. همراهان بیمار در دو گروه ۵۳ نفری کنترل و مداخله قرار گرفتند. داده ها با استفاده از پرسشنامه سنجش استرس (DASS۲۱) جمع آوری شدند. مداخله در این مطالعه شامل مکتوب نمودن احساسات، افکار و تجربیات در خصوص مسایل مرتبط با بیمار بستری و بخش مراقبت ویژه به صورت روزانه به مدت هفت روز در دفترچه برای گروه مداخله بود. یافته ها: میانگین و انحراف معیار شدت استرس کلی به دنبال مداخله، به صورت معنی داری در گروه مداخله (22.64 ± 7.89) در مقابل (17.15 ± 8.2) کاهش یافت ($P < 0.05$). در سه حیطة استرس، اضطراب و افسردگی بین دو گروه مطالعه، ارتباط آماری معنی دار دیده شد ($P < 0.05$). نتیجه گیری: روایت نویسی باعث کاهش شدت استرس در همراهان بیماران بستری در بخش های مراقبت های ویژه می گردد.

کلمات کلیدی:

Intensive Care Units, Patient's Attendant, Narrative Writing, Stress, Anxiety, Depression
بخش مراقبت های ویژه، همراه بیمار، روایت نویسی، استرس، اضطراب، افسردگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1723564>

